

ת"פ 35895/10/14 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד נ ח ג

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 35895-10-14 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
נ' ג

לפני המאשימה
כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
ע"י ב"כ עו"ד ראעד ענוז וגב' מאי פז ג'רבי

נגד

הנאשם
נ ח ג
ע"י ב"כ עו"ד משה אשר סרוגוביץ

גזר דין

העבירות בהן הורשע הנאשם והראיות לעונש:

1. ביום 21.12.16 זוכה הנאשם לפי הודעת התביעה מעבירות התחזות כעורך-דין, והורשע בביצוען של עבירות אלו:
 - א. הסגת גבול המקצוע, לפי סעיף 96 לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א-1961 [6 עבירות];
 - ב. קבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 [4 עבירות];
 - ג. זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר, לפי סעיף 418 לחוק העונשין הנ"ל;
 - ד. שימוש במסמך מזויף, לפי סעיף 420 לחוק הנ"ל;
2. הנאשם הורשע לפי הודאתו במרבית האישומים נגדו, כאשר לאחר הבאת ראיות הורשע גם בעבירת מרמה, לפי האישום השני בכתב האישום.
3. הנאשם הופנה לפסיכיאטר המחוזי וכן לשירות המבחן ובפני בית המשפט חוות דעת פסיכיאטרית מיום 28.8.17, חוות דעת פסיכיאטרית משלימה מיום 9.8.17 ותסקיר מיום 2.8.17.
4. התביעה הגישה את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם [תע/1] ומאסר מותנה שיש להפעילו [תע/3]. בנוסף הוגשה הרשעה קודמת שניתנה לאחר ביצוע העבירות דנן [תע/2].

5. ההגנה הגישה מסמכים לעניין מצבו של בנו של הנאשם [נע/1 - נע/3], מסמך רפואי לעניין מצבו הרפואי של הנאשם [נע/4], מסמך רפואי לעניין מצבו הנפשי של הנאשם מיום 6.6.17 [נע/6], ומכתב מהמחלקה לשירותים חברתיים בעיריית באר שבע מיום 3.6.17 [נע/5]. מטעם ההגנה העידו לעונש גב' ע ג ועו"ס ריקי דאודי, מהמחלקה לשירותים חברתיים בעיריית באר שבע. לאחר ישיבת הטיעונים לעונש הוגש מסמך מטעם המסגרת המאבחנת הטיפולית "מכון פוירשטיין - צעד קדימה" המתייחס לאבחון שנערך לבנו של הנאשם בשלוש פגישות בחודשים יולי - ספטמבר השנה [נע/7].

מעשי הנאשם:

1. אישום כללי - שנים 2010 - 2012:

א. בתקופה האמורה החליט הנאשם לקבל במרמה כספים מאחרים, ולצורך זה הקים עמותה בשם "--" שנרשמה על-שם בת-זוגו ע ג וגיסתו, וכן עסקים נוספים שנרשמו על-שם בת-זוגו - "--", "--" ו"--", והכל כדי לקבל במרמה כספים.

ב. לשם קידום מטרתו פרסם הנאשם באינטרנט, במקומונים, בעלונים ואף בעתון חינוכי שהפיץ בשם "--", פרסומים בהם הציג בכזב את עוגנים כגוף המתמחה בסיוע לחיילים בהוצל"פ ואת עצמו כמנהל העמותה וכמומחה בתחום זה, וכן פרסומים המציעים לציבור שירות לסיוע משפטי ללא כוונת רווח.

ג. הנאשם נהג לתת עצות וסיוע משפטי לפונים, ובכך ביצע עבירה של הסגת גבול המקצוע (עריכת דין).

2. אישום שני - מר שלמה אבני המנוח, אפריל - יוני 2010:

א. המתלונן מר שלמה אבני המנוח, יליד 1931, קרא את העיתון באפריל 2010, פנה למשרד ופגש בנאשם. אבני ביקש את עזרתו של הנאשם בשני עניינים - עתירה מנהלית נגד המדינה, להתיר את השלכת גופתו על פני השדה או לים, חלף קבורה מקובלת; ועניין של מקרקעין שהופקעו. הנאשם הבטיח לאבני במרמה סיוע משפטי, לרבות ייצוג ללא תשלום בשני העניינים ופנייה לבג"צ בעניין הקבורה. הנאשם קיבל מאבני את המסמכים הנוגעים לעניינים אלה;

ב. בפגישה שנערכה לאחר מספר ימים, טען הנאשם במרמה שברצונו להתייעץ עם עורכי-דין 'חיצוניים', מסר לו סך של 1,500 ₪ לצורך זה, שהנאשם קיבל כך במרמה;

ג. ביוני 2010 או סמוך לכך, טען הנאשם במרמה בפני אבני שהוא יטפל אישית בשני העניינים הנ"ל, ודרש ממנו 63,800 ₪, "לגיוס עורכי-דין נוספים ומומחים". אבני האמין לנאשם וסבר שהוא משפטן, ולכן מסר לידיו את הסכום, שהנאשם קיבל כך במרמה;

ד. למעשה, הנאשם הציג מצג-שווא בפני אבני, כביכול עומד לרשותו צוות עורכי-דין

והוא אף ישכור שירותים משפטיים מעורכי דין נוספים ומומחים;

ה. באוגוסט 2010, משהבין שהנאשם אינו פועל בעניינו ושאינו לו את ההשכלה המשפטית הנדרשת לכך, דרש אבני מהנאשם ששייב לו את כספו. הנאשם התחייב ששייב את הכסף, אך לא התכוון כלל לעשות כן. הנאשם דחה את אבני בטענות שונות, ולא השיב לו את הסכום המסתכם ב-**₪ 65,300**, שקיבל כאמור במרמה;

3. אישום שלישי - מר מיכאל דנינו, ינואר - מאי 2011:

א. בינואר 2011 פנה המתלונן מר דנינו לנאשם, וב-29.3.11 נפגש אתו וביקש ממנו סיוע לעניין קשיים כספיים ועיקולים. המתלונן האמין לנאשם שהציג עצמו כוותיק בנושא המיסוי, ובמאי 2011 נתן לנאשם סך של **₪ 2,500** כתשלום עבור טיפול, שהנאשם כלל לא ביצע ולא התכוון לבצע;

ב. הנאשם השיג כך את גבול המקצוע (עריכת דין) וקיבל במרמה את הסך האמור;

4. אישום רביעי - מר ירון סבג, יולי 2010 - ספטמבר 2011:

א. המתלונן מר ירון סבג נקלע לקשיים כלכליים והתנהלו נגדו הליכי הוצל"פ. אחותו פנתה לנאשם ומסרה לו ביולי 2010 סך של **₪ 1,000**. המתלונן עצמו מסר לנאשם **₪ 1,300** באוגוסט 2010. סכומים אלו קיבל הנאשם עבור טיפול שכלל לא ביצע ולא התכוון לבצע, וכשאף הטעה את המתלונן באמרו לו שיגיש בקשות מתאימות להוצל"פ, וכך עד שניתק מגע עם המתלונן;

ב. הנאשם השיג כך את גבול המקצוע (עריכת דין) וקיבל במרמה סך כולל של **₪ 2,300**;

5. אישום חמישי - מר יבגני מישקין, ינואר - נובמבר 2011:

א. המתלונן מר יבגני מישקין פנה לנאשם בבקשה שיטפל בתביעה אותה ביקש להגיש נגד חברה שהעסיקה אותו בעבר. הנאשם הטעה את המתלונן לחשוב שהוא עבד בעבר בהוצל"פ, שהוא מומחה להסדרים ועוד. המתלונן טעה לחשוב שהנאשם הוא עורך-דין, ושילם לנאשם סך **₪ 1,000** כמקדמה תמורת שירותיו המשפטיים;

ב. הנאשם פנה למעסיקה, ניהל מו"מ בשמו של המתלונן, ואף הגיע להסדר פשרה. הנאשם זייף את חתימתו של המתלונן על 'כתב הסכמה' וקיבל מהמעסיקה את הסך המוסכם, בשיק על-סך **₪ 2,700** אותו הסב ועשה בו שימוש לצרכיו;

ג. הנאשם השיג כך את גבול המקצוע (עריכת דין), זייף מסמך ועשה בו שימוש, וקיבל במרמה סך כולל של **₪ 3,700**;

6. **אישום שישי - ה"ה שרה גהסי וציונה גרמנוב, נובמבר 2010 - מארס 2011:**

א. המתלוננות, שהן אחיות, טיפלו בדירה של אחותן המתגוררת בחו"ל, ובנובמבר 2010 פנו לנאשם, בעקבות פרסום בו הציע הנאשם טיפול משפטי ללא כוונת רווח, ובקשו שיטפל בדירת שחדלה מלשלם שכר דירה וסירבה להתפנות. ב-15.11.10 קיבל הנאשם 'דמי טיפול', ובהמשך קיבל במרמה סכומים נוספים, לרבות סכום שקיבל מהשוכרת ושלשל לכיסו במקום להעבירו למתלוננות, ובסך הכל **8,040 ₪**;

ב. סכומים אלה קיבל הנאשם בטענות מרמה שונות, תוך מצגי שווא שונים, ותוך שהוא משיג את גבול המקצוע (עריכת דין);

7. **לסיכום** - הנאשם קיבל במרמה סך כולל של **81,840 ₪**, ממספר נפגעים.

נסיבות העבירות - קביעת מתחם עונש אחד:

1. כדעת הצדדים, ייקבע מתחם עונש יחיד ואחד לכלל מעשי הנאשם.

2. סעיף 40 לחוק העונשין עניינו קביעת מתחמי עונש הולמים בגזר הדין כאשר בית המשפט הרשיע נאשם בכמה עבירות, כבעניינו, וקובע כדלקמן:

(א) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו, ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.

(ב) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן רשאי הוא לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים; גזר בית המשפט עונש נפרד לכל אירוע, יקבע את מידת החפיפה בין העונשים או הצטברותם.

(ג) בגזירת העונש לפי סעיף זה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן, וישמור על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש, ואם גזר עונש מאסר - לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת.

3. הנאשם הורשע בחמש מסכתות מרמה, שבוצעו לאורך תקופה ממושכת, ושקורבנותיהן היו אנשים שונים שאין ביניהם כל קשר. לכאורה, המסקנה המיידית היא שיש לראות בכל מעשה "אירוע" נפרד ונושא נפרד לקביעת מתחם וגזירת עונש. למעשה, אין התשובה כה ברורה ומובהקת.

4. לשון החוק אינה קובעת מהו "אירוע", והפסיקה היא שנדרשה לסוגיה זו. כך, בהלכה מנחה שנפסקה בדעת רוב בע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מ.י.** (2014) הועדף מבחן "הקשר ההדוק", שעיקרו - בחינת סמיכות הזמנים, ושאלת היות המעשים חלק מתכנית עבריינית אחת גם אם בוצעו לאורך זמן (וראו פירוט ודוגמאות בדברי הש' ברק-ארז, פסקאות 5-6; ובדברי הש' פוגלמן, פסקה 2). מבחן זה בודק למעשה את "עוצמת הקשר" בין מעשי

העבירה הנפרדים, באספקלריה של התכנית העבריינית הכוללת.

5. מבחן זה מותיר כר נרחב לשיקול הדעת השיפוטי, כפי שציין הש' רובינשטיין בדנ"פ 2999/16 **מזרחי נ' מ.י.** (2016):

מעשיו של העותר שלובים זה בזה, ופיצולם לאירועים שונים גורע מאופיים הייחודי של מעשיו כמכלול, ונכון לראותם כמסכת עבריינית אחת. ... לשאלה אימתי עסקינן באירוע אחד ואימתי במספר אירועים, כאשר עסקינן בפרשה פלילית רבת היקף, לא תיתכן "תשובת מחשב", והיא תלויה - גם בהגדרות המשוכללות ביותר - בנסיבות המקרה ובמבטו הכולל של בית המשפט על הפרשה. לשיקול הדעת נודע מקום מובהק, ובית המשפט ישקול אם צריך הוא להיכנס ל"פרטנות חשבונאית" או לקבוע שורה תחתונה ראויה.

6. בע"פ 5668/13 **מזרחי נ' מ.י.** (2016), בו הורשע הנאשם ב"הונאת פונזי" לאורך שנים וכלפי קורבנות רבים ושונים, קבע הש' סולברג, בהסכמת חבריו:

אכן, מעשיו של המערער נעשו ביחס לנפגעים רבים, בזמנים שונים, במקומות מגוונים בפרק זמן ממושך של כ- 5 שנים, ואולם על-פי מבחן הקשר ההדוק אין בכך כדי להפוך את מעשיו של המערער לאירועים נפרדים רבים. זוהי הונאת 'פונזי', וכך יש לראותה. תוצאה זו נתמכת גם על-ידי שיקולים מעשיים, שכן סיווג מעשיו של המערער כאירועים נפרדים היה מחייב את בית המשפט לקבוע למעלה משמונים (!) מתחמי ענישה נפרדים (לכל אחד מן הנפגעים), וקשה להלום תוצאה כזאת, הדורשת מטבע הדברים זמן שיפוטי ומשאבים רבים (ראו גם עניין ג'אבר, פסקה 7 לחוות-דעתה של השופטת ברק-ארז). הנה כי כן, מעשיו של המערער עולים כדי אירוע אחד, ובהתאם - יש לקבוע מתחם עונש אחד בלבד.

7. בע"פ 4527/14 **פרינץ נ' מ.י.** (2016), נדון עניינה של נאשמת שהורשעה ב-13 מעשי מרמה שבוצעו במהלך כשבע שנים: הנאשמת נטלה זהויות של נשים אחרות, ופעלה להוצאת תעודות זהות ומסמכים רשמיים אחרים הנושאים את שמן, פרטיהן ואת תמונתה של הנאשמת. במסמכים המזויפים הללו השתמשה הנאשמת לביצוע פעולות מרמה והונאות שונות. אחד האישומים עסק בפרשת התחזותה של הנאשמת לרופאה המתמחה בריפוי חולי סוכרת. ככזו, "טיפלה" הנאשמת בעשרות פונים וגבתה מהם במרמה סכומי כסף גדולים. נקבע כי יש לראות באישום זה אירוע אחד רב עבירות ונפגעים, נושא למתחם עונשי אחד, "תוך מתן משקל בגזירת העונש בגדרו של המתחם בין היתר לריבוי העבירות ולריבוי קורבנות העבירות".

8. מכל מקום, לא ברור כלל כי נקיטת דרך של ריבוי מתחמים והטלת העונש כאחד, היתה מובילה לתוצאה שונה: כפי שנאמר בעניין **ג'אבר** ובפסקי-דין עוקבים, מקום שאירוע אחד כולל מספר "מעשים", התקרה העליונה במתחם הענישה הפוטנציאלי תיקבע לפי הצטברות עונשי המקסימום בכל אחד מה"מעשים" הכלולים ב"אירוע"; ועוד ראו הערת הנשיאה נאור בע"פ 5668/13 **מזרחי הנ"ל**:

לפי ההלכה הפסוקה, גם כאשר כמה מעשים נחשבים כחלק מאירוע אחד, הרי שבקביעת מתחם הענישה יש להתחשב במספרם ובחומרתם של המעשים (ראו, למשל: עניין ג'אבר, פסקה 9 לפסק-דינה של השופטת ד' ברק-ארז). כפי שהראה חברי, במקרה שלפנינו היקפן של העבירות, התכנון

שאפיין אותן והנזק שהסבו לנפגעים רבים, מצדיקים שלא להתערב בגזר-דינו של בית המשפט המחוזי (ראו והשוו: עניין ג'סאר, פסקה 31 לפסק-דינה של השופטת ד' ברק-ארז). לכן, גם בהנחה שהייתה מתקבלת טענת המערער - שלפיה קביעה כי מדובר באירוע אחד תוביל לנקודת מוצא פחות מחמירה - אין בכך כדי לסייע לו בנסיבות העניין.

9. מאפיין מרכזי בפעילות העבריינית של הנאשם הינה החזרתיות. הנאשם פעל באותן שיטות כדי לשטות בקורבנותיו, לשם אותה תכלית, וניתן אפוא לראות בריבוי המעשים עבירות שבוצעו במסגרת תכנית עבריינית אחת, שהנן "אירוע" אחד. פירוק המסכת לגורמים בודדים וקביעת מתחם נפרד לכל אישום, יהיו מלאכותיים ויהיה בהם כדי להפחית מחומרת המעשים שנעברו.

10. העבירות העיקריות שביצע הנאשם הן עבירות המרמה, והעבירות הנלוות נועדו בעיקרן לשרת את תכלית המרמה.

11. אקבע אפוא מתחם עונשי הולם אחד לכלל מעשיו של הנאשם, בו יינתן ביטוי - בין היתר - לריבוי מעשי העבירה ולריבוי הנפגעים.

נסיבות הקשורות למעשי העבירה - קביעת מתחם עונש הולם:

1. הערכים החברתיים בהם פגע הנאשם:

א. כפי שנפסק לא פעם, הערך החברתי עליו באה עבירת המרמה להגן הוא חופש ההחלטה, הפעולה והבחירה של המרומה, אשר נשלל ממנו עקב מעשה המרמה. הפגיעה בחופש הרצון של המרומה פירושה, שאילו היו נפרשות בפניו כל העובדות לאשורן, הוא עשוי היה לפעול אחרת מכפי שפעל. הערך המוגן בעבירת המרמה הוא ההגנה על חופש הרצון ושמירה מפני פגיעה בו בהתקיים קשר סיבתי בין פגיעה כאמור לבין קבלת הדבר שהתקבל במרמה [ע"פ 2333/07 תענך נ' מ.י. (2010), ע"פ 8573/96 מרקדו נ' מ.י. (1997), ע"פ 752/90 ברזל נ' מ.י. (1992)];

ב. לעניין עבירות הזיוף והמסמך המזויף, הרי הושוה הן זו לזו בדברי המחוקק עצמו, והן מגינות למעשה על ערך הקרוב לזה המוגן בעבירת המרמה: העבירות הללו אוסרות למעשה את הטעיית הזולת תוך שימוש ב"מסמך", החפץ שבתרבותנו הינו הסמן העיקרי לרצינות ואמינות (מ"תביא פתק" ועד "איפה זה כתוב" והדברים ידועים). כלומר, הערך המוגן בעבירות אלו אינו רכוש-דווקא. בנוסף, ובשונה מעבירת המרמה, מדובר בעבירות שאינן תוצאתיות, כיון שהפגיעה בזולת נעשית בעצם הטעייתו, עוד לפני שנגזל או התקבל ממנו דבר. מכאן, שעבירות אלו מגנות אף הן על חופש הרצון, על יכולתו של אדם להחליט ולבחור דרכו מבלי שיוטעה באמצעות "מסמך" מזויף;

ג. הנאשם ביצע פעולות המיוחדות בחוק לעורכי-דין. הערך המוגן בעבירה זו הוא הבטחת שירות משפטי נאות לציבור, לבל ייגרם נזק למי שבתמימותו ימסור ענייניו לטיפולו של אדם שאינו מוסמך ואינו בקיא-דיו במבוכי הדין, ואף אינו מחויב במשטר הקפדני של חובות

עורך-דין כלפי מרשו, כגון חובת הנאמנות, הימנעות מניגוד עניינים וחסיון. היותו של השירות המשפטי "מוצר אמון", כלומר מוצר שמורכבותו מקשה ואף אינה מאפשרת לצרכן לאמוד את איכות השירות המסופק לו, היא העומדת בבסיס התערבותה של המדינה ביחסים שבין לקוח לבין עורך-דין, כחריג לכללים של חופש העיסוק וחופש ההתקשרות בחוזים (וראו דברי הש' ארבל בע"א 4223/12 **המרכז למימוש זכויות רפואיות בע"מ נ' לשכת עורכי הדין בישראל** (2014), פסקאות 36-38);

2. מידת הפגיעה בערכים המוגנים:

א. הנאשם פגע באופן מהותי וחמור בערכים המוגנים, בפעולותיו המתוכננות והחוזרות, שהתפרשו על-פני תקופה ארוכה, תוך ניצול ציני של מצוקתם של אחרים ופנייתם לעזרתו;

ב. הנאשם שלשל לכיסו את כספם של אחרים - הן את הסך הגדול מאבני המנוח והן את הסכומים הקטנים שגזל במרמה מנפגעים שלגביהם סכומים אלו אינם קטנים כלל וכלל;

3. התכנון המדוקדק וההתמדה בביצוע חוזר של העבירות הן מהתווים הבולטים ביותר במעשי הנאשם. אזכיר, שהנאשם פרסם ברבים את 'שירותיו' ועמל על מצגת מטעה ומדוקדקת, לרבות רישום 'חשבוניות' ובמקרה אחד אף זיוף מסמך ושימוש בו. הנאשם, חלק לשון ומניפולטיבי, לא התקשה אפוא ללכוד את הנפגעים ברשת שטוה.

4. הנזק הכלכלי שגרם הנאשם לנפגעים הוא ניכר, ופוטנציאל הנזק גדול אף יותר. אותו נזק כלכלי, שמבחינת הנאשם היה רווח כלכלי, הוא המניע והסיבה למעשי הנאשם. הנאשם עשה בכספי המרמה כרצונו, לצרכיו ולרווחתו, אך גם נהנה מעצם המרמה והפלת תמימים בפח, מתוך יהירות, התנשאות, והתבסמות מחוכמתו ועורמתו, ועד-כדי תחושה שהוא מעל החוק המחייב את האנשים 'הרגילים' [וראו למשל הודעתו ת/10 ודבריו שהובאו בתסקיר].

5. מדיניות הענישה הנוהגת בפרשות כגון דא, של ריבוי מעשי מרמה וריבוי נפגעים, כשמדובר בסכומים ניכרים שנגזלו בפעילות מתוכננת וחוזרת, מכוונת בעיקרה לעונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות, ולצדם עיצומים כספיים ומאסרים מותנים. כך ראו למשל עפ"ג 20668-06-15 **שילון נ' מ.י.** (2015), ת"פ 5262-02-12 **מ.י.** **נ' הררי** (2012), ואף פסיקה שהוגשה מטעם ההגנה כגון ע"פ 34508-01-16 **בן מיור נ' מ.י.** (2016). ניתן כמובן למצוא גזרי-דין ופסקי-דין החורגים מקו מנחה זה של ענישה מחמירה בנסיבות דומות, אך רובם ככולם נוגעים לנסיבות מיוחדות.

6. לנוכח השיקולים לעיל, מתחם העונש ההולם ייקבע בין 12 לבין 30 חודשי מאסר בפועל, כעונש עיקרי.

עונשו של הנאשם לא יחרוג מהמתחם שנקבע:

1. הסניגור המלומד טען כי במקרה בו ייקבע מתחם, שיחל במאסר בפועל, מוצדק יהיה לחרוג מהמתחם

משיקולי שיקום.

2. התסקיר אינו מאפשר לנקוט בדרך זו: הנאשם אמנם טוען לקבלת אחריות על מעשיו, אך באותה נשימה מתגאה בתחכומן של עבירות אלה ואינו מגלה הבנה או חרטה ממשיים בגין הנזקים שגרם לנפגעים. הנאשם, מעבר להצהרותיו הנמלצות והמניפולטיביות, עדיין משוכנע בגדולתו ובמזלם של קורבנותיו שזכו לפגוש בו. מנקודת פתיחה זו ודאי שאין לדבר על טיפול ושיקום.

נסיבות שאינן קשורות לעבירות - קביעת העונש במתחם:

1. הנאשם יליד 1969, כבן 48 כיום, מקיים קשר זוגי עם בת-זוגו שהעידה לטובתו, ואב לארבעה ילדים.
2. מגיל צעיר חל ניכור בין הנאשם לבין משפחתו. הנאשם חדל מללמוד ועזב את הבית בגיל צעיר. הנאשם שוחרר מצה"ל בגין אי-התאמה ומאז נדד בין ערים ועבודות מזדמנות, כשהוא מנהל קשרים זוגיים לא-ארוכים ובמקביל. כך, עד שהכיר את בת-זוגו דהיום, עמה הוא מקיים קשר זוגי ומשפחתי בשמונה השנים האחרונות, והם מגדלים יחד את שלושת ילדיהם, ביניהם הבכור שאובחן כאוטיסט. הנאשם העלה על-נס את מחויבותו לטיפול בבן זה. תחום עיסוקו של הנאשם כיום אינו ברור, והוא המטפל העיקרי בבית ובילדים [עדות גב' ג', ע' 201-200].
3. לציין, כי על-אף התמונה האידיאלית המצטיירת מפי הנאשם ומפי בת-זוגו, מסרה העו"ס המטפלת במשפחה, גב' דאודי, כי לא-פעם נכחה וראתה כיצד הנאשם צועק על בת-זוגו ותיארה את מנהגו להעליב ולפגוע בה, ואף למנוע ממנה להתבטא [נע/5].
4. לחובת הנאשם רישום פלילי מכביד ורלוונטי, גם-אם רחוק בזמן:
 - א. הנאשם נדון בגין עבירות מרמה שביצע בשנים 1991, 1999, 2002, 2003 ו-2007. בגין העבירה שביצע בשנת 1999 ריצה שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות;
 - ב. בגין העבירות שביצע בשנת 2002, נדון הנאשם ביום 5.7.09 למאסר מותנה בן שישה חודשים, שהצדדים מסכימים כי חובה להפעילו [ת"פ (י-ם) 3626/04, תע/2];
5. הנאשם לוקה בבריאותו, וסובל מסכרת ומאבדן ראייה בעינו השמאלית עקב מלנומה [נע/4].
6. מתסקיר שירות המבחן עולה דמותו של הנאשם, העולה בקנה אחד מההתרשמות ממנו במהלך הדיונים: הנאשם מתהדר באינטליגנציה חריגה בה זכה לדעתו, גאה ביכולותיו ובהן גם היכולת לשטות באחרים הנחותים ממנו, וחש גאווה במעשיו (לצד תשלום מס שפתיים באשר לאשמתו ולנכונותו לשאת בעונש).
7. חוות הדעת הפסיכיאטריות שהוגשו שוללות את קיומה של מחלת נפש או הפרעה נפשית קשה. בבדיקה ביום 6.6.17 נמצא הנאשם כמי שבאישיותו בולטים סימנים המקושרים להפרעות מסוג "קלאסטר B" (הפרעות מסוג אנטיסוציאליות, גבולית (Borderline, וכדומה) אך הוא לא אובחן כלוקה בהפרעה כלשהי, והנאשם גם לא המשיך בבירור או מעקב. טיפול תרופתי הוצע לנאשם, אך הוא בחר שלא להיעזר בו.

8. הטלתו של עונש מאסר בכליאה, לראשונה בחייו, עתיד לפגוע קשות בנאשם, כבכל עבריין הנשלח לכלא לראשונה בחייו. עם-זאת, לא מדובר על פגיעה יוצאת-דופן.

9. כליאת הנאשם תוביל לפגיעה קשה במשפחתו, שיש לקחתה בחשבון הענישה ולתת לה משקל ניכר: כאמור, בנם הבכור של הנאשם ושל בת-זוגו אובחן כלוקה באוטזים ובהפרעות נוספות, אינו מדבר, ומצריך תשומת-לב מיוחדת. הילד מתגורר עם משפחתו ולומד במסגרות ייעודיות [נע/1 - נע/3]. כך, מעבר למשבר הצפוי בחיי המשפחה, תוביל כליאתו של הנאשם להטלת נטל כבד מאוד על בת-זוגו, שגם כיום היא המפרנסת העיקרית של המשפחה מעבודתה המחייבת אותה להיעדר לשעות ארוכות מהבית. בת-זוגו של הנאשם מסרה בעדותה, כי בנם קשור מאוד לנאשם, ונוכחות הנאשם חיונית לבדיקת האפשרות לשלב את הבן ב"מכון פוירשטיין" שמציע דרכים חדשות לקידומו של הבן. המכון נמצא בירושלים, ואם הנאשם יופרד ממשפחתו - לא יהיה מי שייקח את הילד לפגישות האבחון והטיפול [עדותה, ע' 201-202]. מהמסמך שהתקבל מהמכון עולה כי גם-אם אפשר לתת מענה לצרכיו של הילד בבאר-שבע, יש עדיפות למכון שבו מרוכזים המומחים הרלוונטיים, ומדובר ביום בכל שבוע. עוד מצוין במסמך ש"חלון ההזדמנויות" לקידום הילד מצומצם לשנים הקרובות, עד לגיל ההתבגרות [נע/7].

10. לזכות הנאשם יעמדו גם נתונים אלו, שחשיבותם רבה:

א. עברו הפלילי של הנאשם רחוק בזמן, ויש לציין כי מאז שנת 2012 לא הסתבך עוד בפלילים;

ב. הנאשם הודה במרבית האישומים נגדו, וחסך ממרבית הנפגעים את הצורך להעיד. הנאשם מיקד את טיעונו באישום אחד, שבורר בהבאת ראיות;

ג. נסיבות חייו של הנאשם בצעירותו היו קשות, ולדעת שירות המבחן יש להן קשר-מה לביצוען של העבירות;

ד. מאז ביצוע העבירות חלף זמן ניכר;

11. איזונם של כלל השיקולים לעיל יוביל לקביעת עונשו העיקרי של הנאשם בשליש התחתון של המתחם. לנוכח מצבם הדחוק של הנאשם ושל משפחתו ולנוכח תקופת המאסר, אמנע מהשתת קנס. לא כך באשר לפיצויים, שכן לפי ההלכה הפסוקה, מצבו הכלכלי של הנאשם ויכולת התשלום שלו אינם משפיעים על קביעתו של פיצוי, כדין פיצוי אזרחי (והשוו ע"פ 5761/05 מנ'דלאוי נ' מ.י. (2006) וע"פ 2661/12 פלוני נ' מ.י. (2012)). מועד התשלום של הפיצויים יידחה ואילו דחייתו הנוספת או פריסתו לתשלומים יהיו במידת הצורך עניין לטיפול המרכז לגביית קנסות לפי סעיף 5ב. לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, תשנ"ה-1995. תוספת הרתעה תימצא במאסר מותנה ובהתחייבות כספית.

12. אותם שיקולים, בהדגשה על חלוף הזמן והיעדר הסתבכויות מאוחרות בפלילים, יצדיקו את הפעלתו של המאסר המותנה בחופף לעונש המוטל עתה.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 15 חודשי מאסר בפועל. ככל שהיה הנאשם עצור בתיק זה, ינוכו ימי מעצרו לפי רשימה שתוגש בהקדם על-ידי המאשימה;
- ב. אני מפעיל, בחפיפה מלאה לעונש אותו הטלתי, את המאסר המותנה בן שישה חודשים, שהוטל על הנאשם בת"פ (י-ם) 3626/04 ביום 5.7.09;
- ג. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת רכוש מכל סוג למעט החזקת נכס החשוד כגנוב, או כל עבירה אחרת שיש בה יסוד של מרמה, תחבולה או זיוף;
- ד. התחייבות בסך 1,500 ₪ למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת רכוש מכל סוג, או כל עבירה אחרת שיש בה יסוד של מרמה, תחבולה או זיוף, או עבירה של הסגת גבול המקצוע (עריכת דין). לא תיחתם ההתחייבות, ייאסר הנאשם למשך 45 יום;
- ה. פיצויים לנפגעים, לפי פירוט להלן, לתשלום על-דרך הפקדתם בקופת בית המשפט עד ליום 1.2.18. לא יופקד סך הפיצויים במועד, יישא הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד למועד התשלום המלא בפועל:
- ליורשי המנוח מר אבני ז"ל, על-ידי בנו מר אייל אבני - 65,300 ₪;
- למר מיכאל דנינו - 2,500 ₪;
- למר ירון סבג - 2,300 ₪ (בסכום כלול גם הסכום שקיבל הנאשם מאחותו של מר סבג);
- למר יבגני מישקין - 3,700 ₪;
- לה"ה שרה גהסי וציונה גרמנוב - 4,020 ₪ לכל אחת;

הוראות נלוות:

- א. המאשימה תמציא בהקדם רשימת ימי מעצר, ככל שהיו, וכן טפסים מעודכנים עם פרטי מתלוננים;
- ב. עותק ההחלטה יועבר לידיעת שירות המבחן;
- ג. מוצגים: ככל שקיימים, למעט כסף, יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו.

ניתן היום, י"ב חשוון תשע"ח, 01 נובמבר 2017, במעמד הצדדים.